

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619201774
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6619201774.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudkýň JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Renáty Deákovej, ako členiek senátu, v spore žalobcu R. J. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v Z. republike, Y., X. č. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Elenou Matulovou, advokátkou so sídlom v Poltári, Železničná č. 287/9, proti žalovaným: 1/ T. P. XX-XX, S.: XXXXXXXX, so sídlom vo Z., P. č. XXXX/XX, 2/ L. - dražobná spoločnosť s.r.o., S.: XXXXXXXX, so sídlom v Q., B. T. č. XX, a 3/ J. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom vo Z., V. slobody č. 764/18, o neplatnosť dobrovoľnej dražby, o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 5C/10/2019-320 zo dňa 18.12.2020, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaní 1/, 2/ a 3/ sú **p o v i n n í** spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov odvolacieho konania žalobcu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobe žalobcu vyhovel a určil, že dražba nehnuteľností evidovaných Okresným úradom Lučenec, katastrálny odbor, katastrálne územie Z., zapísaných na liste vlastníctva LV č. XXXX ako byt č. XX na X.p. vo vchode č. XX bytového domu so súpisným číslom XXXX vo Z. na ulici P. stojaci na parcele A. č. XXXX v 1/1-ina, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku A. parc. č. XXXX zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXX m² v podiele XXXX/XXXXXX-in z celku (ďalej aj „byt žalobcu“), konaná dňa 25.02.2019 o 12:30 hodine v Mestskom kultúrnom stredisku I., Námestie slobody 14/18, 050 01 Revúca, bábková sála na prízemí je neplatná (prvý výrok) a žalovaným 1/, 2/ a 3/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti samostatného uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalobcu (druhý výrok).

1.2 V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že na základe procesného návrhu žalobcu podľa § 80 C.s.p. pripustil uznesením č.k. 5C/10/2019-269 zo dňa 01.07.2020 zmenu na strane žalovaného 1/ tak, že zo sporu vystúpil pôvodný žalovaný 1/ T. a n.p. E. - P. - P., S.: XXXXXXXX, so sídlom vo Z., E. č. XXXX/XXXXX a na jeho miesto do sporu vstúpil žalobca, pričom predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.07.2020; súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, podľa ktorého „písomným oznámením o začatí

výkonu záložného práva zo dňa 19.05.2016 oznámil žalovaný 2/ žalobcovi, že záložný veriteľ (právny predchodca žalobcu 1/) sa uspokojí alebo sa bude domáhať uspokojenia predajom zálohu na dražbe v zmysle zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách; v zmysle § 151l ods. 3 Občianskeho zákonníka, záložný veriteľ má voči žalobcovi právo na úhradu nevyhnutne a účelne vynaložených nákladov súvisiacich s výkonom záložného práva; ako dôvod záložného práva bola uvedená skutočnosť, že dlžník neplnil zabezpečovanú pohľadávku riadne a včas, ktorá vznikla z titulu neuhradených dlhov voči ostatným vlastníkom bytov a nebytových priestorov súvisiacich s výkonom správy prevádzky, údržby a opráv spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, príslušenstva a pozemku vrátane poskytnutých služieb; predmetom výkonu záložného práva je nehnuteľnosť - byt č. XX na 1. poschodí bytového domu, C. P., súpisné číslo XXXX, vchod XX, zapísaný na LV č. XXXX, nachádzajúci sa na parcele číslo XXXX o výmere X.XXX m² druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku vo veľkosti XXXX/XXXXX, katastrálne územie Z., obec Z., okres K., Okresný úrad Lučenec, katastrálny odbor vo vlastníctve dlžníka (žalobcu); vymáhaný nárok ku dňu 12.05.2016 je v celkovej sume 1.839,04 €, ktorý tvorí vymáhaný nárok oprávneného ku dňu 12.05.2016 v sume 1.502,71 € a náklady spojené s výkonom záložného práva v sume 336,33 €; v oznámení žalovaný 2/ súčasne žalobcu vyzval, aby uhradil pohľadávku v celkovej sume 1.839,04 € do 30 dní odo dňa doručenia výzvy; podľa notárskej zápisnice č. V Nz XXXX/XXXX, V. XXXX/XXXX, ktorou sa osvedčil priebeh vykonania dražby notárom J.. J. Y., ktorá sa konala dňa 25.02.2019 o 12:30 hod. na Mestskom kultúrnom stredisku v Revúcej, bábková sála na prízemí, so sídlom: Námestie slobody 14/18, Revúca; hodnota predmetu dražby bola určená podľa znaleckého posudku č. 5/19, ktorú vypracoval S.. E. E., znalec z odboru: stavebníctvo, odvetvie: oceňovanie nehnuteľností, zapísaný v zozname tlmočníkov a prekladateľov vedenom Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pod číslom XXXXXX; dátum vypracovania posudku 15.01.2019, všeobecná cena odhadu 6.300,- €; na základe písomnej žiadosti zástupcu dlžníka, vlastníka predmetu dražby bol vypracovaný nový znalecký posudok č. 30/2019 iným znalcom S.. N. Q., znalec v odbore: stavebníctvo, odvetvie: oceňovanie nehnuteľností, zapísaný v zozname tlmočníkov a prekladateľov vedenom Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pod číslom XXXXXX zo dňa 21.02.2019, všeobecná hodnota bytu odhadu 6.800,- €; z predmetnej notárskej zápisnice mal súd preukázané, že vlastník nehnuteľnosti nebol prítomný na dražbe; pred samotným konaním dražby boli pre všetkých záujemcov v časovom predstihu podané zo strany dražobníka podrobné informácie o predmete dražby, teda každý záujemca mal možnosť previesť ohliadku predmetnej nehnuteľnosti v dvoch termínoch 12.02.2019 o 08:00 hod. a 13.02.2019 o 14:00 hod., pričom vlastník bytu neumožnil do neho vstup; vyvolávací cena na dražbe bola 6.800,- €, na ktorú sa neprihlásil žiaden z účastníkov dražby; suma nebola navýšená zo strany žiadneho dražobníka; licitátor následne znížil vyvolávaciu cenu predmetu dražby na sumu 6.300,- €; na túto výzvu sa neprihlásil taktiež ani jeden z účastníkov; v súlade so zmluvou o výkone dražby a zákonom č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách licitátor znížil vyvolávaciu cenu predmetu dražby na sumu 5.800,- €; na túto výzvu sa neprihlásil žiaden z účastníkov dražby s poradovým číslom 1. až 2. a suma vyhlásená licitátorom nebola zo strany účastníkov dražby akceptovaná; licitátor v súlade so zmluvou o výkone dražby a zákonom č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách znížil vyvolávaciu cenu predmetu dražby na 5.500,- € a vyhlásil túto zníženú cenu predmetu dražby ako konečnú a možnú; na túto sa prihlásil účastník dražby s poradovým číslom 1. a suma 5.500,- € bola vyhlásená licitátorom zo strany účastníka číslo 1. ako akceptovaná; následne licitátor urobil výzvu a oznámil prítomným, že ak žiadny z účastníkov dražby neurobí vyššie podanie ako urobil účastník číslo 1. tak licitátor udelí príklep tomuto účastníkovi; následne licitátor urobil druhú výzvu, aj tretiu výzvu a na základe uvedeného udelil príklep účastníkovi číslo 1; v článku IV. predmetnej notárskej zápisnice je uvedené, že predchádzajúci vlastník je povinný odovzdať predmet dražby na základe predloženia osvedčeného odpisu notárskej zápisnice a doloženia totožnosti vydražiteľa podľa podmienok uvedených v oznámení o dražbe bez zbytočných prietahov; dražba sa začala o 12:30 hod. a skončila o 12:45 hod.“

1.3 Podľa právneho posúdenia veci zo strany súdu prvej inštancie „nepredstavuje žaloba o neplatnosť dobrovoľnej dražby určovaciu žalobu podľa § 137 písm. c) C.s.p., ale je žalobou o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) C.s.p.; naliehavý právny záujem na určení právnych skutočností vždy vyplýva z iného osobitného právneho predpisu (...) preto v týchto prípadoch žaloba nemôže byť zamietnutá z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení a žalobca ani nie je povinný naliehavý právny záujem tvrdiť a preukazovať (...); naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dobrovoľnej dražby v tomto prípade vyplýva z ustanovenia § 21 zákona č. 527/2002 Z. z.“; pokiaľ žalovaný 2/ v priebehu konania spochybnil pasívnu vecnú legitimáciu žalovaného 1/, pretože podľa jeho názoru mali byť ako strany sporu označení všetci vlastníci bytov v bytovom dome

súd prvej inštancie argumentoval, že „v náleze Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 302/2019 zo dňa 20.02.2020 je v bode 20 uvedené, že pokiaľ ide o otázku aktívnej vecnej legitímácie v konaní vo veci sťažovateľky, ústavný súd po preskúmaní veci a rozhodných skutočností odkazuje v podrobnostiach na závery uvedené v rozhodnutí o inej sťažnosti (uznesenie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 428/2019 zo dňa 29.10.2019), v ktorom je podrobne uvedený vývoj právnej úpravy týkajúcej sa oprávnení a postavenia správcu, s ktorým nemá dôvod sa nestotožniť (poukázané je tu na body 25 až 33 odôvodnenia označeného uznesenia); z rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 428/2019 zo dňa 29.10.2019 vyplýva, že novelou zákona 182/1993 Z. z. uskutočnenou zákonom č. 283/2018 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (účinné od 01.11.2018; žaloba podaná dňa 12.04.2019), boli do zákona vložené nové ustanovenia § 9 ods. 7 a 8, v zmysle ktorých správca (aj spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov) naďalej pri správe domu koná v mene a na účet vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome; vzhľadom na problémy aplikačnej praxe pri zastupovaní vlastníkov bytov a nebytových priestorov na súde, sa zákonom zmenil spôsob konania správcu (aj spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov) pri súdnych sporoch a to tak, že správca zastupuje a koná vo vlastnom mene na účet vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pred súdom a iným orgánom verejnej moci; z uvedeného vyplýva, že po tejto novele je správca aktívne alebo pasívne vecne legitímovaný zastupovať vlastníkov bytov a nebytových priestorov na súde vo vlastnom mene, no na ich účet; správca teda bude sám stranou sporu, t.j. námietku žalovaného 2/ o nesprávnom označení žalovaného 1/ vyvracia vyššie uvedené rozhodnutie ústavného súdu“; na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že „zo strany žalovaného 2/ došlo k porušeniu zákona č. 527/2002 Z. z. a to konkrétne (1) ustanovenia § 3 ods. 6 zákona č. 527/2002 Z. z. z dôvodu, že hodnota pohľadávky navrhovateľa dražby ku dňu oznámenia o začatí výkonu záložného práva dňa 12.05.2016 bola v sume 1.839,04 € (ktorá pozostávala z vymáhaného nároku oprávneného v sume 1.502,71 € a z nákladov spojených s výkonom záložného práva v sume 336,33 €) a (2) ustanovenia § 11 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z. z., keďže tento nepreukázal zverejnenie oznámenia o dražbe v periodickej tlači s pôsobnosťou minimálne pre obec, v ktorej sa predmet dražby nachádza“; na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel.

1.4 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 2 písm. a), i), § 3 ods. 6, § 7, § 10 ods. 1, § 11 ods. 1 a 4, § 12 ods. 1 a 5, § 16 ods. 1, 2 a 3, § 17 ods. 1, § 20 ods. 6 až 13, § 21 ods. 2, 4 a 5, § 25 ods. 1 a 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 527/2002 Z. z.“) v spojení s § 151a, § 151b ods. 1 až 3, § 151e ods. 2, § 151j ods. 1, § 151l ods. 1 Občianskeho zákonníka a v spojení s § 8b ods. 1 písm. h) a § 14b ods. 1 písm. o) zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal proti neúspešným žalovaným 1/, 2/ a 3/ náhradu trov konania v plnom rozsahu (100 %).

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný 1/ včas odvolanie zo dňa 05.01.2021 (č.l. 345-346 spisu); rozsudok súdu prvej inštancie napadol v celom rozsahu; vyjadril názor, že neboli splnené procesné podmienky (§ 365 ods. 1 písm. a/ C.s.p.), súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom porušil jeho právo na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (§ 365 ods. 1 písm. g/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); v odvolaní konkrétne namietal, že:

(1) súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal právnou argumentáciou ohľadne aktuálnej výšky dlhu do fondu prevádzky a údržby bytov v bytovom dome;

(2) súd odignoroval skutočnosť, že výkon záložného práva, t.j. vymáhanie dlhu bolo začaté v roku 2016 (dňa 19.5.2016); v tom čase bol dlh žalobcu v sume 1.502,71 €; súd si zamieňa začatie výkonu záložného práva v zmysle § 1511 ods. 1 Občianskeho zákonníka so samotným dražobným konaním, ktoré sa začalo až podpísaním zmluvy o vykonaní dražby, pričom dlh žalobcu v tom čase už prevýšil sumu 2.000,- €; samotnému podpísaniu zmluvy o vykonaní dražby predchádzalo schválenie dražby na

schôdzi vlastníkov bytov dňa 31.10.2018; bez tohto schválenia vlastníkov bytov by dražbu nebolo možné vykonať; toto je jedným z dôkazov, že v roku 2016 sa nemohlo a ani nezačalo dražobné konanie; k podpísaniu zmluvy o vykonaní dražby došlo dňa 28.11.2018, kedy dlh žalobcu bol ku dňu 31.10.2018 v sume 2.343,66 €;

(3) predseda spoločenstva SVB a n.p. P. č. XX-XX J. J. nebol nikdy splnomocnený jednotlivými vlastníkami bytov na zastupovanie pred súdom v prejednávanej spore; z uvedeného dôvodu žalovaný 1/ nemohol na seba preniesť práva jednotlivých vlastníkov; žalovaný 1/ ako spoločenstvo vlastníkov bytov nie je nositeľom hmotného práva, nositeľmi hmotného práva, o ktorom sa koná, boli podľa predošlej, ako aj aktuálnej právnej úpravy vlastníci bytov, žalovaný 1/ vždy bol a je len zástupcom; žalobca nesprávne označil žalovaného 1/ ako stranu sporu na strane žalovaných;

(4) súd prvej inštancie úplne odignoroval vykonanie dokazovania, nakoľko žalovaný 2/ na pojednávaní dňa 27.11.2020 prezentoval, že môže na pojednávaní prejsť bod po bode, ktoré v žalobe o neplatnosť dražby uviedol samotný žalobca a vie vyvrátiť všetky klamlivé tvrdenia, ktoré sú súčasťou žaloby, pričom súd prvej inštancie na to reagoval tak, že to nie je potrebné; žalovaný 2/ vyzval súd, že ak sú nejaké nejasnosti alebo pochybnosti v procese dražobného konania, má k dispozícii dražobný spis, kde vie predložiť jednotlivé písomnosti a podklady; súd nevyzval žalovaného 2/, aby súdu predložil potvrdenie alebo doklad o zabezpečení oznámenia o dražbe v periodickej tlači ako aj v obchodnom vestníku, ale nevykonanie týchto úkonov súd označil ako porušenie dražobného zákona a vyhlásil dražbu za neplatnú, hoci na výzvu mohol žalovaný 2/ tieto doklady predložiť, pretože jednotlivé podklady ako dôkaz o zverejnení v periodickej tlači a v obchodnom vestníku sa nachádzajú v dražobnom spise, o čom mu žalovaný 2/ po vyhlásení rozsudku zaslal aj dôkaz;

(5) napadnuté rozhodnutie považoval preto za nezrozumiteľné, neurčité, nedostatočne odôvodnené, arbitrárne a hlavne nepresvedčivé, čím súd prvej inštancie porušil jeho právo na spravodlivý proces; na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.2 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal aj žalovaný 2/ včas odvolanie zo dňa 30.12.2020 (č.l. 353-356 spisu); rozsudok súdu prvej inštancie napadol v celom rozsahu; rovnako ako žalovaný 1/ uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), e), f), g) a h) C.s.p.; v odvolaní konkrétne namietal, že: (1) súd prvej inštancie sa nezaoberal námietskou pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 1/ v spore; vyjadril názor, že žalobca nesprávne označil žalovaného 1/ ako stranu sporu na strane žalovaných; zdôraznil, že navrhovateľom dražby nebol žalovaný 1/, ale samotní vlastníci bytov, ktorí schválili návrh na vykonanie dražby, pričom vlastníci bytov a nebytových priestorov boli aj účastníkmi dražby; žalovaný 1/ nie je nositeľom hmotného práva, o ktorom sa koná, pretože nositeľom hmotného práva, resp. zákonného záložného práva boli vlastníci bytov a žalovaný 1/ vždy bol a je len ich zástupcom; žalovaný 1/ žiadnu pohľadávku proti žalobcovi nemal, ani žiadnu svoju pohľadávku do dražby neprihlasoval, pretože prihlasoval pohľadávku vlastníkov bytov a nebytových priestorov, preto len vlastníci bytov a nebytových priestorov by mohli byť považovaní za osoby dotknuté na svojich právach porušením ustanovení zákona č. 527/2002 Z. z.; z dôvodu neúčasti vlastníkov bytov a nebytových priestorov v spore mala byť žaloba žalobcu pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie v zmysle § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. zamietnutá;

(2) súd prvej inštancie si zamieňa inštitút výkonu záložného práva podľa § 151l ods. 1 Občianskeho zákonníka s dražbou nehnuteľnosti podľa § 3 ods. 6 zákona č. 527/2002 Z. z., ktoré nemožno stotožňovať; v oznámení o výkone záložného práva zo dňa 19.05.2016 bol žalobca upozornený, že záložný veriteľ sa uspokojí alebo sa bude domáhať uspokojenia predajom zálohu na dražbe, t.j. do budúca ak budú splnené zákonné podmienky; ide len o upozornenie dlžníka na túto možnosť vymôcť dlh po splnení zákonných podmienok dražbou; ku dňu 19.05.2016 nebolo možné nehnuteľnosť žalobcu dražiť, ale žalovaný 1/ predpokladal ďalšie navyšovanie dlžnej pohľadávky, k čomu aj došlo; dorúčením uvedeného oznámenia zo dňa 19.05.2016 teda nezačalo dražobné konanie, ktoré začalo až uzavretím zmluvy o vykonaní dobrovoľnej dražby zo dňa 28.11.2018, t.j. žalobca mal dosť času uhradiť svoj dlh; v čase uzavretia uvedenej zmluvy predstavovala zabezpečená pohľadávka sumu 2.343,66 €; oznámenie o začatí výkonu záložného práva nie je obmedzené výškou pohľadávky a pohľadávka nad sumu 2.000,- € sa vyžaduje len pri dražobnom konaní; dňa 19.05.2016 nedošlo k žiadnemu konaniu, ktorým by sa začalo dražobné konanie;

(3) súd prvej inštancie nesprávne posúdil splnenie podmienky zverejnenia oznámenia o dražbe v obchodnom vestníku a v periodickej tlači; zdôraznil, že v dražobnom spise sa nachádzajú dôkazy o zverejnení oznámenia o dražbe v obchodnom vestníku ako aj v periodickej tlači, pričom tieto dôkazy aj pripája k odvolaniu (č.l. 357-359 spisu); zdôraznil, že na pojednávaní dňa 27.11.2020 sa ku všetkým

bodom žaloby vyjadril tak, že sú nepravdivé, má k dispozícii dražobný spis a je schopný na výzvu súdu obhájiť všetky zákonné postupy v priebehu dražby; nie je zrejmé, prečo sa súd prvej inštancie nevysporiadal s jeho právnou argumentáciou a rozhodol o neplatnosti spornej dobrovoľnej dražby; vyjadril názor, že súd prvej inštancie konal iba v prospech žalobcu, čím došlo k porušeniu zásady rovnosti strán, pretože súd mal a mohol vykonať dôkazy, nakoľko dražobný spis obsahuje všetky náležitosti a dôkazy o splnení zákonných podmienok na vykonanie spornej dobrovoľnej dražby;

(4) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považoval za nezrozumiteľný, neurčitý, nedostatočne odôvodnený, arbitrárny a hlavne nepresvedčivý, čím súd prvej inštancie porušil jeho právo na spravodlivý proces; na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.3 Žalobca vo vyjadrení zo dňa 09.02.2021 (č.l. 382 spisu; č.l. 386 spisu) k odvolaniam žalovaných 1/ a 2/ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedol, že odvolania pokladá za nedôvodné; vo všeobecnosti argumentoval ohľadne významu aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie strán v spore; argumentoval, že z výkladu ustanovenia § 8b ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. vyplýva priame zastúpenie vlastníkov bytov a nebytových priestorov správcou v súdnych konaniach; vyjadril názor, že sporná dražba zo dňa 25.02.2019 je neplatná pre porušenie ustanovenia § 3 ods. 6 zákona č. 527/2002 Z. z., pretože v čase oznámenia zo dňa 19.05.2016 o začatí výkonu záložného práva neprevyšovala pohľadávka sumu 2.000,- €; na základe uvedeného navrhol potvrdenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

2.4 Žalovaný 2/ v odvolacej replike zo dňa 27.02.2021 (č.l. 398 spisu) k vyjadreniu žalobcu uviedol, že ide len o formálne vyjadrenie; vo vzťahu k vecnej legitímácii uviedol, že dražby môže byť vykonaná, len ak je odsúhlasená nadpolovičnou väčšinou všetkých vlastníkov v bytovom dome; ak by v praxi platilo tvrdenie žalobcu, že spoločenstvo vlastníkov bytov alebo správca môže vlastníkov bytov pri tomto úkone zastupovať, tak by zákon nevyžadoval vykonanie schôdze vlastníkov bytov na odsúhlasenie dražby, ale stačilo by schválenie dražby zo strany spoločenstva alebo správcu; preto je zrejmé, že žaloba jedného vlastníka (dlžníka) musí smerovať voči všetkým vlastníkom bytového domu, ktorí musia byť v žalobe uvedení, nakoľko toto právo im nemôže nikto odňať a namiesto nich nemôže byť žalovaným spoločenstvo vlastníkov bytov alebo správca; navyše zdôraznil, že žalobcom citované ustanovenie § 8b ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. nepojednáva o zastupovaní vlastníkov bytov, ale o niečom inom (uvedené ustanovenie citoval v replike), z čoho je zrejmé, že správca alebo spoločenstvo vlastníkov bytov nezastupuje vlastníkov bytov pri podaní žaloby o neplatnosť dražby; zdôraznil, že ak sa vlastníci rozhodnú podať návrh na vykonanie dražby, vedia to uskutočniť bez spoluúčasti predsedu spoločenstva vlastníkov bytov alebo správcu, čo je bežnou praxou; nesúhlasil ani s tvrdením žalobcu o porušení ustanovenia § 3 ods. 6 zákona č. 527/2002 Z. z. a poukázal na svoju odvolaciu argumentáciu o rozdielnosti inštitútu oznámenia o výkone záložného práva a samotnej dražby, pričom zdôraznil, že všetky zákonné podmienky boli splnené, pretože v čase uzavretia zmluvy o vykonaní dražby hodnota pohľadávky presahovala sumu 2.000,- €; vyjadril názor, že bol preukázaný súlad dražobného konania so zákonom ako aj platnosť samotnej spornej dobrovoľnej dražby.

2.5 Žalovaný 3/ sa v odvolacom konaní žiadnym spôsobom nevyjadril.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejednávanej spore nevykonali odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

4.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.3 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.4.1 Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovaných 1/ a 2/ ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k vyhovneniu žalobe žalobcu z dôvodu porušenia ustanovenia § 3 ods. 6 zákona č. 527/2002 Z. z., v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. na tieto v plnom rozsahu poukazuje; na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil; z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.4.2 Odvolanie žalovaných 1/ a 2/ nie je dôvodné. Odvolací súd sa po preskúmaní veci stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanom spore boli splnené zákonné podmienky na vyhovnenie žalobe žalobcu; pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podaných odvolaniach bol postačujúci skutkový stav vecí, ako ho zistil súd prvej inštancie, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal aj odvolací súd (§ 383 C.s.p.); pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podaných odvolaniach tak nebolo potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie (§ 384 C.s.p.); zo skutkových zistení súdu prvej inštancie ako aj zo súdneho spisu vyplýva, že listom zo dňa 19.05.2016 oznámil žalovaný 2/ (spolu so žalovaným 1/ ako záložným veriteľom) žalobcovi začatie výkonu záložného práva predajom zálohu na dražbe za účelom uspokojenia pohľadávky spolu v sume 1.839,04 €, pričom vlastná pohľadávka žalovaného 1/ voči žalobcovi predstavovala sumu 1.502,71 € a suma 336,33 € predstavovala náklady spojené s výkonom záložného práva (č.l. 29 spisu); dňa 25.02.2019 sa uskutočnila dražba, na ktorej došlo k vydraženiu bytu žalobcu (č.l. 23-25 spisu), pričom vydražiteľom sa stal žalovaný 3/ (č.l. 21 spisu); podľa § 3 ods. 6 zákona č. 527/2002 Z. z. dražiť nemožno nehnuteľné veci, ak hodnota pohľadávky bez jej príslušenstva zabezpečenej záložným právom ku dňu oznámenia o začatí výkonu záložného práva neprevyšuje 2.000,- €; súd prvej inštancie aj podľa názoru odvolacieho súdu dospel k správne mu záveru, že v okamihu oznámenia o začatí výkonu záložného práva (§ 151 I ods. 1 Občianskeho zákonníka) nepresahovala pohľadávka žalovaného 1/ voči žalobcovi zákonný limit sumy 2.000,- € podľa § 3 ods. 6 zákona č. 527/2002 Z. z., preto byt žalobcu (záloh) ako nehnuteľnú vec (§ 119 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 118 ods. 2 Občianskeho zákonníka) nebolo možné (prípustné) v spornej dobrovoľnej dražbe dražiť; ustanovenie § 3 ods. 6 zákona č. 527/2002 Z. z. je potrebné podľa odvolacieho súdu chápať ako absolútny zákonný zákaz dražby, ktorý nepripúšťa výnimky ani prípadné posudzovanie primeranosti (proporcionality) medzi sumou pohľadávky a hodnotou zálohu; pokiaľ žalovaní 1/ a 2/ v priebehu konania a osobitne odvolacom konaní poukazovali na skutočnosť, že dražobné konanie začalo až uzavretím zmluvy o vykonaní dražby zo dňa 29.11.2018, kedy pohľadávka žalovaného 1/ proti žalobcovi predstavovala sumu 2.343,66 € a teda aj v čase spornej dražby dňa 25.02.2019 prevyšovala sumu 2.000,- €, táto argumentácia nemala vplyv na správnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, pretože zákon č. 527/2002 Z. z. za rozhodujúci okamih pre vznik zákazu dražby nehnuteľnej veci výslovne stanovuje deň oznámenia o začatí výkonu záložného práva (§ 151 I ods. 1 Občianskeho zákonníka), preto stav pohľadávky žalovaného 1/ proti žalobcovi v neskoršom období bol bez právneho významu na zistené porušenie ustanovenia § 3 ods. 6 zákona č. 527/2002 Z. z., ktoré bolo v konaní nepochybne preukázané; v prípade, že pohľadávka žalovaného 1/ proti žalobcovi po doručení oznámenia o začatí výkonu záložného práva zo dňa 19.05.2016 presiahla sumu 2.000,- € bolo pre prípustnosť (platnosť) spornej dražby nevyhnutné žalobcovi doručiť nové oznámenie o začatí výkonu záložného práva podľa § 151 I ods. 1 Občianskeho zákonníka; podľa odvolacieho súdu samotné porušenie zákonného zákazu podľa ustanovenia § 3 ods. 6 zákona č. 527/2002 Z. z. predstavuje vzhľadom na jeho charakter dostatočný dôvod na vyslovenie neplatnosti dobrovoľnej dražby podľa § 21 ods. 2 prvá veta zákona č. 527/2002 Z. z. bez osobitného skúmania vzťahu medzi porušením povinnosti a ujmom žalobcu; napriek tomu odvolací súd udáva, že podľa aktuálnej súdnej praxe „predpokladom úspešnosti žaloby o určenie neplatnosti dražby nie je len to, že boli porušené ustanovenia zákona,

ale aj to, že žalobca bol práve porušením týchto ustanovení fakticky dotknutý na svojich právach; obidva uvedené predpoklady musia byť splnené súčasne; povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno na ich preukázanie v tomto prípade zaťažuje žalobcu“ (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/66/2019 zo dňa 28.08.2020 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2021 ako R 9/2021); podľa odvolacieho súdu začatie výkonu záložného práva so zámerom predaja zálohu na dražbe v čase, kedy výška pohľadávky veriteľa nedovoľuje vzhľadom na ustanovenie § 3 ods. 6 zákona č. 527/2002 Z. z. jej vykonanie predstavuje šikanóznny výkon práva, ktorý nemôže požívať právnu ochranu; po oznámení začatia výkonu záložného práva vznikajú vo vzťahu k dlžníkovi viaceré zákonné obmedzenia a povinnosti (napr. zákaz prevodu zálohu podľa § 151 I ods. 2 Občianskeho zákonníka, povinnosť strpieť zápis začatia výkonu záložného práva v katastri nehnuteľností podľa § 151 I ods. 4 Občianskeho zákonníka, povinnosť poskytovať súčinnosť potrebnú na výkon záložného práva podľa § 151m ods. 4 Občianskeho zákonníka alebo povinnosť zdržať sa všetkého, čím by sa zmenšila hodnota zálohu podľa § 151m ods. 5 Občianskeho zákonníka a iné), ktoré obmedzujú dlžníka (žalobcu) vo výkone vlastníckeho práva k predmetu zálohu (bytu); z dokazovania nevyplýval záver, že by žalovaný 1/ mienil vykonať záložné právo iným spôsobom ako predajom zálohu (bytu žalobcu) na dobrovoľnej dražbe; odvolací súd sa preto stotožnil s názorom súdu prvej inštancie o neplatnosti spornej dobrovoľnej dražby; na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o určení neplatnosti spornej dobrovoľnej dražby (prvý výrok) ako vecne správny potvrdil.

4.4.3 Žalovaní 1/ a 2/ v podaných odvolaniach dôvodne namietali nesprávny postup súdu prvej inštancie vo vzťahu k preukázaniu zverejnenie oznámenia o dražbe v periodickej tlači podľa § 11 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z. z.; porušenie uvedeného ustanovenia tvrdil žalobca v podanej žalobe; žalovaní 1/ a 2/ s podanou žalobou nesúhlasili; na pojednávaní dňa 27.11.2020 žalovaný 2/ deklaroval svoju schopnosť vyvrátiť všetky tvrdenia v žalobe príslušnými listinami z dražobného spisu; súd prvej inštancie v rámci postupu podľa § 181 ods. 2 C.s.p. neoznačil zverejnenie oznámenia o dražbe v periodickej tlači podľa § 11 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z. z. za sporné, napriek tomu však na nesplnení uvedenej povinnosti založil napadnutý rozsudok; súd prvej inštancie navyše vôbec nevyhodnotil, akým konkrétnym spôsobom bol žalobca práve porušením tohto ustanovenia fakticky dotknutý na svojich právach (R 9/2021); listinné dôkazy o splnení povinnosti podľa § 11 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z. z. (č.l. 350-351 spisu; č.l. 357 spisu) preto považoval odvolací súd za prípustné novoty v odvolacom konaní (§ 366 písm. d/ C.s.p.) a mal nimi preukázané splnenie uvedenej zákonnej povinnosti zo strany žalovaného 2/; tento záver však nemal za následok dôvodnosť podaného odvolania a nesprávnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie (bod 4.4.2 odôvodnenia).

4.4.4 Žalovaní 1/ a 2/ v podaných odvolaniach osobitne namietali nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie; odvolací súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie pre porušenie práva žalovaných 1/ a 2/ na spravodlivý proces podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. ako sa toho domáhali žalovaní v podanom odvolaní; na rokovaní občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré sa uskutočnilo dňa 03.12.2015, bolo prijaté stanovisko, ktorého právna veta znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku; Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku“; toto stanovisko bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2016 pod č. 2/2016; z uvedeného stanoviska pre účely odvolacieho konania za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016 vyplýval záver, že k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom v dôsledku nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu s dôsledkom vzniku povinnosti odvolacieho súdu zrušiť takéto rozhodnutie podľa § 221 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016 mohlo dôjsť len výnimočne v prípadoch, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, t.j. v prípadoch, keď z rozhodnutia nemožno vôbec zistiť dôvody, na základe ktorých súd v konkrétnej veci rozhodol; v právnych pomeroch Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016 predstavuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia v odôvodnených prípadoch porušenie práva strany na spravodlivý proces a preto bude predmetné stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky aj naďalej použiteľné; preskúmaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolania žalovaných 1/ a 2/ dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok riadne obsahuje uvedenie dôvodov podstatných pre

rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k dôvodnosti podanej žaloby žalobcu, preto v prejednávacom spore neboli splnené výnimočné okolnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie; podľa odvolacieho súdu nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku nemôže vyplývať len zo samotného nesúhlasu žalovaných s rozhodnutím súdu prvej inštancie a jeho dôvodmi; žalovaní 1/ a 2/ v podaných odvolaniach v rámci námietky nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku osobitne tvrdili, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s námietkou nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 1/ v prejednávacom spore; uvedená odvolacia námietka nie je dôvodná, pretože odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie príslušnú argumentáciu vo vzťahu k pasívnej vecnej legitímácii žalovaného 1/ obsahuje (bod 41 odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie); navyše aj odvolací súd dospel k záveru, že žalovaný 1/ je v prejednávacom spore pasívne vecne legitímovaný a to ako právny nástupca pôvodného navrhovateľa dražby (§ 21 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z. z.); obsah spisu priamo vyvracia tvrdenie žalovaného 2/ v podanom odvolaní, že navrhovateľom spornej dražby boli vlastníci bytov a nebytových priestorov (uvedené tvrdenie priamo vyvracia napríklad znenie oznámenia o začatí výkonu záložného práva zo dňa 19.05.2016 podľa č.l. 29 spisu, notárska zápisnica o osvedčení priebehu spornej dobrovoľnej dražby zo dňa 25.02.2019 podľa č.l. 23-25 spisu alebo samotná zmluva o vykonaní dražby zo dňa 29.11.2018 podľa č.l. 158-164 spisu); spor o neplatnosť dobrovoľnej dražby môže byť riešený len medzi subjektmi uvedenými v ustanovení § 21 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z. z. (nakoľko títo mali dosah na jej priebeh, nadobudli na jej základe práva alebo povinnosti, resp. boli ňou dotknutí na svojich právach), ktoré sú tak nositeľmi vecnej legitímácie v tomto spore; z tohto hľadiska nastolená odvolacia otázka, kto bol skutočne oprávnený zo zákonného záložného práva (§ 15 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. v znení účinnom do 31.03.2019) je tu bez právneho významu, pretože rozhodujúca je len skutočnosť, že žalovaný 1/ je právnym nástupcom pôvodného navrhovateľa dražby (§ 21 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z. z.), keď k rovnakému záveru dospela aj súdna prax (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/117/2018 zo dňa 22.04.2021); okrem uvedeného poukazuje odvolací súd aj na skutočnosť, že podľa § 15 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. (v znení účinnom od 01.01.1993 do 31.03.2019) „na zabezpečenie pohľadávok vzniknutých z právnych úkonov týkajúcich sa domu, spoločných častí domu, spoločných zariadení domu a príslušenstva a na zabezpečenie pohľadávok vzniknutých z právnych úkonov týkajúcich sa bytu alebo nebytového priestoru v dome, ktoré urobil vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome, vzniká zo zákona k bytu alebo k nebytovému priestoru v dome záložné právo v prospech spoločenstva; ak sa spoločenstvo nezriaďuje, vzniká zo zákona záložné právo v prospech ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov; vznik a zánik záložného práva sa zapíše do katastra nehnuteľností“; k zmene ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. došlo až s účinnosťou od 01.04.2019 (zmena vykonaná zákonom č. 63/2019 Z. z.), odkedy vzniká záložné právo vždy priamo v prospech ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov (t.j. už nie v prospech spoločenstva vlastníkov bytov); sporná dobrovoľná dražba sa uskutočnila dňa 25.02.2019 a právny predchodca žalovaného 1/ (T. a n.p. E. - P. - P.) vznikol dňa 01.11.2009 (č.l. 78 spisu), t.j. existoval v čase vzniku pohľadávky voči žalobcovi ako vlastníkovi bytu v príslušnom bytovom dome, preto bol záložným veriteľom podľa § 15 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. (v znení účinnom od 01.01.1993 do 31.03.2019); aj podľa odvolacieho súdu bol tak okruh sporových strán na strane žalovaného stanovený správne.

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávacom spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalovaní 1/ a 2/ podané odvolania ťažiskovo odôvodnili tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Skutkové zistenia súdu prvej inštancie z vykonaných dôkazov ako aj právne posúdenie veci vo vzťahu k preukázaniu porušenia ustanovenia § 3 ods. 6 zákona č. 527/2002 Z. z. v priebehu spornej dobrovoľnej dražby sú však podľa odvolacieho súdu správne a obsahom uplatnených odvolacích dôvodov sa ich

podľa odvolacieho súdu žalovaným nepodarilo spochybníť (body 4.4.1 a 4.4.2 odôvodnenia); odvolací súd nezistil ani tvrdené porušenie práva žalovaných na spravodlivý proces (bod 4.4.4 odôvodnenia); ďalšie odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. e/, g/ C.s.p.) boli uplatnené dôvodne, nemali však vplyv na správnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie (bod 4.4.3 odôvodnenia).

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a to vrátane závislého výroku (§ 379 písm. a/ C.s.p.) o trovách konania pred súdom prvej inštancie (druhý výrok), ktorý bol vecne správny a odôvodnený plným úspechom žalobcu v spore.

8. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalobca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, vznikol mu proti plne neúspešným žalovaným 1/, 2/ a 3/ nárok na plnú náhradu trov konania (100 %); pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania bola bez právneho významu skutočnosť, že žalovaný 3/ sám odvolanie proti napadnutému rozsudku nepodal, pretože na neho vzhľadom na nerozlučné spoločensvo na strane žalovaných dopadá výsledok odvolacieho konania, pretože odvolací súd bol povinný na podklade podaných odvolaní preskúmať napadnutý rozsudok aj vo vzťahu k žalovanému 3/; z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov odvolacieho konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov odvolacieho konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).